

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 734/2022

13.07.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Анђелке Шакић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду – Посебног одељења за сузбијање корупције К По4 бр.119/21 од 10.03.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.352/22 од 11.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 13. јула 2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Анђелке Шакић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду – Посебног одељења за сузбијање корупције К По4 бр.119/21 од 10.03.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.352/22 од 11.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду – Посебног одељења за сузбијање корупције К По4 бр.119/21 од 10.03.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.352/22 од 11.05.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у

Новом Саду – Посебног одељења за сузбијање корупције К По4 119/21 од 10.03.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Анђелка Шакић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и с тим у вези истиче да дело због ког је оглашен кривим није кривично дело, већ је у питању радња нечињења окривљеног као полицијског службеника која представља тешку повреду службене дужности због које је окривљени већ дисциплински кажњен. У захтеву се наводи да је за постојање овог кривичног дела нужно да наступи забрањена последица која се састоји у прибављању себи или другом какве користи, да у конкретном случају окривљени није прибавио никакву корист нити себи, а ни другом лицу, као и да се у конкретном случају не ради о искоришћавању службеног овлашћења, већ нечињењу односно невршењу службене дужности, јер окривљени није извршио контролу предметног возила на прописан начин, с'обзиром да није на лицу места утврдио да је извршен прекршај. Стога према ставу браниоца, имајући у виду да се прекршајни налог не мора издати на лицу места, већ до протекла рока застарелости прекршаја, а при чињеници да је окривљени поднео прекршајни налог пре истека рока застарелости и да је накнадно ББ платио казну због прекршаја који је извршио, у радњама окривљеног нема ни објективних а ни субјективних елемената кривичног дела због ког је оглашен кривим.

По оцени овога суда, изложени наводи су неосновани.

Одредбом члана 359. став 1. Кривичног законика, прописано је да ће се службено лице које искоришћавањем свог службеног положаја или овлашћења, прекорачењем границе свог службеног овлашћења или невршењем своје службене дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу какву корист, другом нанесе какву штету или теже повреди права другог, казнити затвором од 6 месеци до 5 година.

Дакле, радња извршења кривичног дела из члана 359. став 1. КЗ садржи већи број алтернативно постављених радњи и може се састојати у искоришћавању службеног положаја или овлашћења, прекорачењу граница службеног овлашћења или

невршењу службене дужности, а последица може бити прибављање себи или другом физичком или правном лицу какве користи, другом nanoшење какве штету или се може огледати у тежој повредити права другог.

Из изреке побијане правноснажне пресуде произлази да је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела из члана 359. став 1. КЗ, јер је у време и у месту ближе означеном у изреци пресуде .... способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свога дела и његове забрањености, чије је извршење хтео, као службено лице – саобраћајни полицајац запослен у ПС ..., искоришћавањем свог службеног положаја и овлашћења, прибавио другом физичком лицу – ББ какву корист, тако што је приликом обављања патролне делатности контроли прегледа возила и возача, зауставио путничко возило марке „Мерцедес ...“, власништво ВВ којим је управљао ББ, ... те иако је вршењем увида у регистрациону налепницу утврдио да је за предметно возило истекао рок важења регистрационе налепнице дана ...2019. године и да исто није регистровано, није издао прекршајни налог ББ због учињеног прекршаја из члана 332а став 1. тачка 21. ЗОБС-а на путевима, нити је предметно возило, иако му је истекла регистрациона налепница искључио из саобраћаја, а што је био у обавези да учини сходно одредби члана 289. став 1. тачка 9. ЗОБС-а, већ је ББ пустио да се са предметним возилом укључи назад у саобраћај, а потом своје поступање није унео у извештај о обављеној патролној делатности, на који начин је прибавио корист ББ, у виду неутврђивања прекршајне одговорности у време ученог прекршаја и у омогућавању учествовања у саобраћају возилом чија је регистрациона налепница истекла.

Имајући у виду наведено, по оцени овога суда, из изреке правноснажне пресуде јасно произлазе сва законска обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, због ког је окривљени оглашен кривим и то како објективна, која се односе на радње окривљеног, који је искоришћавањем свог службеног положаја и овлашћења (као службено лице – саобраћајни полицајац) и невршењем своје службене дужности (неиздавањем прекршајног налога ББ и неискључивањем возила којим је управљао из саобраћаја) прибавио другом физичком лицу корист која се огледа у неутврђивању прекршајне одговорности ББ у време ученог прекршаја, те његовом омогућавању учествовања у саобраћају возилом чија је регистрациона налепница истекла, тако и субјективна обележја дела која се тичу урачунљивости и умишљаја (свести и воље) окривљеног за извршење дела, које укључује и свест о забрањености дела.

Самим тим, наводи захтева за заштиту законитости којима се инсистира на томе да се описано поступање окривљеног евентуално може подвести под дисциплински прекршај, оцењени су неоснованим, јер су описане радње окривљеног правилно правно квалификоване као кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ. При томе је без утицаја чињеница да је окривљени накнадно, а пре рока застарелости прекршаја, поднео прекршајни налог, те да је ББ накнадно платио казну због учињеног прекршаја, имајући у виду да је окривљени био у обавези да изда прекршајни налог одмах, у моменту откривања и констатовања прекршаја учињеног од стране ББ, као и да га искључи из саобраћаја.

Стога је Врховни касациони суд, налазећи да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, поднети захтев одбио као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица,с.р.**

**За председника већа-судија,
Дубравка Дамјановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић